

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR-411-2/14/WS

Wrocław, 9 lipca 2014 r.

DECYZJA nr RWR 16 /2014

I. Na podstawie art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 4 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. nr 107 poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania wszczętego z urzędu przeciwko Gminie Oborniki Śląskie,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- po uprawdopodobnieniu zarzutu stosowania przez tego przedsiębiorcę praktyki, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku organizacji usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie ww. Gminy , poprzez :
narzucanie osobom, które chcą przekazywać odpłatnie Gminie urządzenia wodociągowe w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków* (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.) – uciążliwych warunków umów, przynoszących Gminie nieuzasadnione korzyści, w postaci narzucania odpłatności za te urządzenia w wysokości 1 zł za 1 mb wybudowanej sieci wodociągowej,

co może stanowić praktykę ograniczającą konkurencję z art. 9 ust. 2 pkt. 6 ww. ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*,

- oraz po przyjęciu przez tego przedsiębiorcę zobowiązania do :

1) podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, poprzez opracowanie i wprowadzenie w życie nowych zasad odpłatnego przejmowania urządzeń wodociągowych, których częścią będzie nowy wzór „Umowy przedwstępnej” i protokołu negocjacji warunków umów przedwstępnych dotyczących budowy oraz przekazania sieci wodociągowej, wprowadzając następujące rozwiązania szczegółowe :

a) W treści protokołu negocjacji zostanie wprowadzony zapis : „...ustala się, iż w wyniku przeprowadzonych negocjacji pomiędzy stronami odpłatne przekazanie sieci wybudowanej na podstawie pozwolenia na budowę do działki nr ..., w miejscowości Oborniki Śląskie nastąpi za ...plus VAT”. Wartość, za jaką zostanie przejęta sieć wodociągowa zostanie ustalona na podstawie obustronnych negocjacji.

b) W „Umowie przedwstępnej” zmianie ulegnie § 3 ust. 4 tych umów w ten sposób, iż w miejsce zapisu : „*Strony ustalają, że przeniesienie prawa własności do tych urządzeń nastąpi za wynagrodzeniem ustalonym przez strony zgodnie z protokołem negocjacji z dnia ...tj. w kwocie 1 zł/mb sieci plus VAT.*” Gmina wprowadzi zapis : „*Strony ustalają, że przeniesienie prawa własności do urządzeń nastąpi za wynagrodzeniem ustalonym przez strony zgodnie z protokołem negocjacji z dnia....r. tj..... plus VAT*”

2) umożliwienie inwestorom, z którymi zostały zawarte umowy przedwstępne dotyczące budowy i przekazania elementów sieci wodociągowej, renegotjacji warunków zawartych umów w zakresie kwestionowanych postanowień, w wyniku zaproszenia ich do ponownych negocjacji, mających na celu ustalenie wysokości wynagrodzenia za przeniesienie na Gminę prawa własności urządzeń wodociągowych. Zaproszenie do negocjacji zostanie wysłane inwestorom w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK w przedmiotowej sprawie.

nakłada się na Gminę Oborniki Śląskie obowiązek wykonania ww. zobowiązania w terminie 30 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

II. Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 4 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na Gminę Oborniki Śląskie obowiązek złożenia w terminie 50 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania, przy czym sprawozdanie powinno zawierać:

- informację o dacie wprowadzenia w życie dokumentów (wzór „Umowy przedwstępnej” wzór protokołu negocjacji), zawierających nowe zasady odpłatnego przejmowania urządzeń wodociągowych,

- poświadczone za zgodność z oryginałem w trybie art. 51 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* dokumenty zawierające ww. zasady oraz akty wewnętrzne właściwych organów Gminy wprowadzające ww. dokumenty w życie,

- informację o realizacji zobowiązania do przeprowadzenia ponownych negocjacji z inwestorami o wysokości wynagrodzenia za przeniesienie na Gminę prawa własności urządzeń wodociągowych (zawierającą daty zaproszenia do negocjacji, ilość inwestorów, którzy do nich przystąpili, kopie protokołów negocjacji oraz ew. aneksów do zawartych umów).

Uzasadnienie

1. Do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego również „Prezesem Urzędu” lub „organem antymonopolowym”, wpłynęło w dniu 26 września 2013 r. zawiadomienie [**ochrona danych osobowych**] o możliwości naruszenia przez Gminę Oborniki Śląskie, zwaną dalej również „Gminą”, ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w wyniku narzucania mu konieczności budowy elementu sieci wodociągowej

o długości 300 mb a następnie odsprzedaży Gminie po cenie 1 zł za 1 mb w miejscowości Gołędzinów gm. Oborniki Śląskie. W ocenie Zawiadamiającego działanie Gminy mogło dotyczyć większej liczby osób znajdujących się w analogicznej sytuacji, którym Gmina narzuca przejmowanie wybudowanych ich kosztem i staraniem elementów sieci wodno-kanalizacyjnej poniżej ceny rynkowej (tj. za cenę 1 zł/mb).

1.2. W wyniku wszczętego w następstwie ww. Zawiadomienia postępowania wyjaśniającego, prowadzonego pod sygn. akt RWR 400 – 39/13/WS, zarzuty zostały wstępnie potwierdzone. W szczególności ustalono, iż na terenie całej Gminy usługi dostawy wody i odprowadzania ścieków świadczy Zakład Gospodarki Komunalnej sp. z o.o. (dalej „ZGK”), którego 100% udziałowcem jest Gmina, natomiast właścicielem urządzeń wodno – kanalizacyjnych jest Gmina Oborniki Śląskie. W piśmie z dnia 15 października 2013 r. skierowanym do organu antymonopolowego w toku ww. postępowania wyjaśniającego, Gmina poinformowała, iż *„nie posiada środków finansowych, aby wybudować na swoim terenie na obszarach zabudowanych lub przeznaczonych pod budowę sieci wodociągowych i kanalizacyjnych. Osoby prywatne jak i przedsiębiorcy zainteresowani budową sieci wodociągowych występują z wnioskiem o wydanie warunków technicznych przyłączenia. W przypadkach, gdy na wysokości przedmiotowej działki brak jest sieci wodociągowej wydawana jest odmowa wydania tych warunków z określeniem możliwości ich budowy przez osobę prywatną. Ponieważ Gmina nie posiada środków na budowę sieci a także ich wykup od prywatnych inwestorów, stawka ta została ustalona na 1 zł/mb plus VAT”*. Oceniając powyższy stan faktyczny organ antymonopolowy uznał, że zachodzą przesłanki do wstępnego ustalenia możliwości naruszenia przez Gminę art. 9 ust. 2 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. nr 50, poz. 331 ze zm.), zwanej dalej również „ustawą o ochronie (...)”.

1.3. Mając na uwadze wyniki postępowania wyjaśniającego, organ antymonopolowy postanowieniem nr RWR 17/14 z dnia 27 stycznia 2014 r., wszczął z urzędu przeciwko Gminie postępowanie antymonopolowe pod zarzutem nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę na terenie ww. Gminy, poprzez :

narzucanie osobom, które chcą przekazywać odpłatnie Gminie urządzenia wodociągowe w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.) – uciążliwych warunków umów, przynoszących Gminie nieuzasadnione korzyści, w postaci narzucania odpłatności za te urządzenia w wysokości 1 zł za 1 mb wybudowanej sieci wodociągowej,

co stanowić może naruszenie art. 9 ust. 2 pkt 6 powołanej wyżej ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów

Jednocześnie w pkt II postanowienia nr RWR 17/14 organ antymonopolowy zaliczył w poczet dowodów całość informacji zebranych w toku postępowania wyjaśniającego, prowadzonego pod sygn. akt RWR 400-39/13/WS.

1.4. W odpowiedzi na stawiane zarzuty Gmina pismem z dnia 25 lutego 2014 r. przyznała, iż podpisuje umowy przedwstępne, w których zamieszcza zapisy o odsprzedaży jej przez inwestorów elementów sieci wodociągowej po cenie 1 zł za 1 mb. Gmina podniosła, iż przyjęte przez nią zasady postępowania miały pozwolić na budowę odcinków sieci bez konieczności wstrzymywania inwestycji (tj. budowy domu i in.) w sytuacji, gdy Gmina nie posiadała środków finansowych na budowę sieci.

1.5. Ww. pismem z dnia 25 lutego 2014 r., skonkretyzowanym pismem z dnia 17 marca 2014 r. Gmina zwróciła się z wnioskiem o wydanie wobec niej decyzji w oparciu o art. 12 ustawy o ochronie (...), zobowiązując się do zaniechania zarzucanych jej działań, stanowiących podstawę wszczęcia postępowania antymonopolowego, podając szczegółowe propozycje tego zobowiązania.

2. Przeprowadzone przez organ antymonopolowy postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie następującego stanu faktycznego:

2.1. Strona postępowania jest gminą, położoną w powiecie trzebnickim, w województwie dolnośląskim i obejmuje obszar o powierzchni 15 375 ha. Siedzibą Gminy jest miejscowość Oborniki Śląskie. Gmina działa w oparciu o Statut, uchwalony Uchwałą Nr 0150/IX/62/03 Rady Miejskiej w Obornikach Śląskich z dnia 24 czerwca 2003 r. W skład Gminy wchodzi miasto Oborniki Śląskie oraz 24 wsie (sołectwa).

Dowód – Statut k. 25-38 akt postępowania wyjaśniającego akt RWR 400-39/13/WS;

Jednym z zadań Gminy jest zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej dotyczących wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych (art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – (j.t. Dz. U z 2013 r., poz. 594). Na terenie całej Gminy usługi dostawy wody i odprowadzania ścieków świadczy Zakład Gospodarki Komunalnej sp. z o.o., którego 100% udziałowcem jest Gmina, natomiast właścicielem urządzeń wodno – kanalizacyjnych jest Gmina Oborniki Śląskie.

Dowód – pismo Gminy k. 23-24 akt postępowania wyjaśniającego akt RWR 400-39/13/WS;

2.2. Warunki dostawy wody i odprowadzania ścieków określa Uchwała Rady Gminy nr 0150/XXII/105/08 z dnia 4 marca 2008 r. w sprawie *Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków*, zwanego dalej „Regulaminem”. Regulamin, zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.), stanowi akt prawa miejscowego. Określa on prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym:

- 1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków;
- 2) szczegółowe warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług;
- 3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach;
- 4) warunki przyłączenia do sieci;**
- 5) techniczne warunki określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych;
- 6) sposób dokonywania odbioru przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wykonanego przyłącza;
- 7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków;
- 8) standardy obsługi odbiorców usług, a w szczególności sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków;
- 9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.

Dowód – Regulamin k. 39 – 49 akt postępowania wyjaśniającego akt RWR 400-39/13/WS;

Zgodnie z Regulaminem, usługi w zakresie dostawy wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy świadczy przedsiębiorstwo wodociągowe – kanalizacyjne. W praktyce jest to ZGK.

Regulamin określa m.in. w Rozdziale V. szczegółową procedurę dotyczącą warunków przyłączenia do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej. Przyłączenie nieruchomości do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej odbywa się na pisemny wniosek o przyłączenie i określenie warunków przyłączenia, skierowany do ZGK. Warunki techniczne przyłączenia wydawane są w formie pisemnej w terminie do 30 dni od złożenia wniosku. Określają one (§ 21 ust. 4 Regulaminu) :

- 1) miejsce i sposób przyłączenia sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej z instalacjami odbiorcy,
- 2) maksymalne dobowe zapotrzebowanie na pobór wody,
- 3) miejsca zainstalowania wodomierza głównego oraz miejsca zainstalowania urządzenia pomiarowego liczącego ilość odprowadzanych ścieków,
- 4) dopuszczalną ilość i jakość odprowadzanych ścieków,
- 5) termin ważności warunków przyłączenia.

Zgodnie z § 22 ust. 1 i 2 Regulaminu, przyłączenie do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej może nastąpić po spełnieniu warunków przyłączenia (o których mowa w § 21 Regulaminu), a w przypadku zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, po spełnieniu warunków w niej określonych (ust. 1). Umowa o przyłączenie do sieci może być zawarta m.in. w przypadkach związanych z budową sieci lub ich finansowaniem przez składającego wniosek o przyłączenie (ust. 2). Brak podpisania tej umowy powoduje odmowę wydania inwestorowi warunków technicznych o przyłączenie i w konsekwencji - brak zawarcia z nim umowy o zaopatrzenie w wodę i/lub odprowadzanie ścieków. Umowa podpisywana jest przez inwestora bezpośrednio z Gminą.

Dowód – Regulamin k. 39 – 49 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400-39/13/WS, pismo Gminy k. 11 akt głównych;

2.3. Gmina opracowała i stosuje od początku 2008 r. jednolite wzory umów dot. przekazania na jej własność urządzeń wodociągowych pn. „Umowa przedwstępna o przyłączenie”. Jak wynika z § 2 ust. 1, *„Przedmiotem umowy jest wybudowanie sieci wodociągowej przez osobę ubiegającą się o przyłączenie z własnych środków oraz ustalenie przyszłych zasad przeniesienia prawa własności do tych urządzeń.”* Zgodnie z § 3 ust. 4 tych umów, *„Strony ustalają, że przeniesienie prawa własności do tych urządzeń nastąpi za wynagrodzeniem ustalonym przez strony zgodnie z protokołem negocjacji z dnia ...tj. w kwocie **1 zł/mb sieci plus VAT.**”* Przeniesienie prawa własności do urządzeń miało nastąpić w terminie trzech lat od wybudowania i dokonania odbioru końcowego. Wraz z umową strony podpisywały protokół negocjacji zawierający m.in. informację, iż przekazanie wybudowanej inwestycji przez inwestora nastąpi za kwotę 1 zł/mb sieci wodociągowej plus VAT.

Wzór umowy został wprowadzony poleceniem służbowym Burmistrza skierowanym do pracowników Urzędu prowadzących negocjacje i stanowi *„material pomocniczy w prowadzeniu tych spraw”*.

Dowód – Regulamin k. 39 – 49, pismo Gminy k. 23-24 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400-39/13/WS, umowa k. protokół negocjacji k. 20 akt głównych;

2.4. Gmina w okresie od 1 stycznia 2013 r. do 31 stycznia 2014 r. zawarła 40 umów przedwstępnych dotyczących budowy sieci wodociągowej wg ww. wzoru (37 z osobami fizycznymi i 3 z inwestorami instytucjonalnymi).

Dowód – pismo Gminy k. 11-12 akt głównych;

Średni rynkowy koszt budowy jednego metra bieżącego przyłącza wodociągowego wynosi ok. 120 – 150 zł.

Dowód – fakt notoryjnie znany Prezesowi UOKiK na podstawie ustaleń w ostatecznych decyzjach Prezesa UOKiK nr RWR 5/2012, RWR nr 9/2012, RWR nr 40/2013 oraz zawiadomienia k. 1 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400-39/13/WS ;

2.5. Pismem z dnia 25 lutego i 17 marca 2014 r. Gmina zobowiązała się do podjęcia działań zmierzających do zmiany dotychczas stosowanych metod i zasad przy podpisywaniu „Umów przedwstępnych” i dostosowanie treści protokołów negocjacji oraz ww. umów w taki sposób, aby nie przynosiły jej nieuzasadnionych korzyści. Gmina przedstawiła następujące, szczegółowe propozycje zmian:

- 1) W treści protokołu negocjacji zostanie wprowadzony zapis : „...ustala się, iż w wyniku przeprowadzonych negocjacji pomiędzy stronami odpłatne przekazanie sieci wybudowanej na podstawie pozwolenia na budowę do działki nr ..., w miejscowości Oborniki Śląskie nastąpi za ...plus VAT”. Wartość, za jaką zostanie przejęta sieć wodociągowa zostanie ustalona na podstawie obustronnych negocjacji.
- 2) W „Umowie przedwstępnej” zmianie ulegnie § 3 ust. 4 tych umów w ten sposób, iż w miejsce zapisu : „Strony ustalają, że przeniesienie prawa własności do tych urządzeń nastąpi za wynagrodzeniem ustalonym przez strony zgodnie z protokołem negocjacji z dnia ...tj. w kwocie **1 zł/mb sieci plus VAT**.” Gmina wprowadzi zapis : „Strony ustalają, że przeniesienie prawa własności do urządzeń nastąpi za wynagrodzeniem ustalonym przez strony zgodnie z protokołem negocjacji z dnia....r. tj..... plus VAT”
- 3) Zmiana ww. dokumentów ma nastąpić w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK w przedmiotowej sprawie.
- 4) Wszyscy inwestorzy, z którymi Gmina podpisała „Umowy przedwstępne” w kwestionowanym kształcie, zostaną zaproszeni do ponownych negocjacji, mających na celu ustalenie wysokości wynagrodzenia za przeniesienie na Gminę prawa własności urządzeń wodociągowych. Zaproszenie do negocjacji zostanie wysłane inwestorom w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK w przedmiotowej sprawie.

Dowód – pisma Gminy k. 12 i k. 33-34 akt głównych

3. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, organ ochrony konkurencji i konsumentów zważył, co następuje :

3.1. Określenie zarzutów.

Gminie postawiony został zarzut nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku organizacji usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę na terenie Gminy, poprzez narzucanie osobom, które chcą przekazywać odpłatnie Gminie urządzenia wodociągowe w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym

odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.) – uciążliwych warunków umów, przynoszących Gminie nieuzasadnione korzyści, w postaci narzucania odpłatności za te urządzenia w wysokości 1 zł za 1 mb wybudowanej sieci wodociągowej, co może stanowić praktykę ograniczającą konkurencję z art. 9 ust. 2 pkt. 6 ustawy o ochronie (...).

3.2. Naruszenie interesu publicznoprawnego

Analiza przesłanek zastosowania w sprawie przepisu art. 9 ust. 2 pkt 6 musi być poprzedzona rozważeniem w pierwszej kolejności kwestii, czy w sprawie niniejszej naruszony został interes publiczny. Zgodnie bowiem z opisanym w art. 1 ust. 1 celem ustawy o ochronie (...), „ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów”. Przesłanka „interesu publicznego” została powiązana przez ustawodawcę z funkcją „ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów”. Ustalenie istnienia interesu publicznego stanowi przesłankę zastosowania co do zasady przepisów ustawy o ochronie (...) do konkretnego stanu faktycznego. Obecnie dominująca linia orzecznicza utożsamia interes publiczny „z naruszeniem konkurencji lub wywołaniem (możliwością wywołania) na rynku niekorzystnych skutków” (Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, Komentarz, pod red. prof. Tadeusza Skoczego, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2009, s. 49). W tak określonym interesie publicznym **mieści się ochrona słabszych uczestników** rynku przed praktykami eksploatacyjnymi dominantów rynkowych, oraz niedopuszczenie do eksploatacji ekonomicznej słabszych uczestników rynku (Z. Jurczyk, „Cele polityki antymonopolowej w teorii i praktyce”, opracowanie w ramach pracy zbiorowej „Konkurencja w gospodarce współczesnej” pod red. C. Banasińskiego i E. Stawickiego, wyd. UOKiK 2007 r., s. 36).

W ocenie organu antymonopolowego sprawa niniejsza dotyczy ochrony tych właśnie wartości. Zarzucane Gminie działanie, polegające na narzucaniu zapłaty w kwocie 1 zł za 1 mb wybudowanej sieci wodociągowej co do zasady prowadzić może do eksploatacji ekonomicznej podmiotów chcących wybudować urządzenia wodociągowe, w tym osób fizycznych, a więc słabszych uczestników rynku.

Ustalona przez Gminę procedura, w ramach której narzuca ona podpisanie umów z odpłatnością za przejmowane sieci wodociągowe na poziomie 1 zł/mb, z uwagi na jej powszechność, może naruszać potencjalnie interesy bardzo szerokiego kręgu adresatów. Dotykać może potencjalnie wszystkich osób fizycznych i prawnych, tj. podmiotów, które zamierzają uzyskać techniczne warunki zapewnienia dostawy wody a następnie przekazać Gminie urządzenia wodne w trybie art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków* (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.). Oznacza to, iż do prowadzonej przed Prezesem UOKiK sprawy mają zastosowanie przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wobec powyższego, niniejsze postępowanie antymonopolowe niewątpliwie toczy się w interesie publicznym a nie w interesie indywidualnym.

3.3. Rynek właściwy

Wyznaczenie rynku właściwego dla oceny skutków działań potencjalnie antykonkurencyjnych, konieczne jest z trzech powodów :

- dlatego, że antykonkurencyjne **działania** przedsiębiorców nie odbywają się na rynku w ogóle, ale zawsze dokonują się na rynkach konkretnych;
- dlatego, że także **skutki** tych działań występują zawsze na rynkach konkretnych;

- wreszcie dlatego, że ustalenie rynku właściwego w danej sprawie niezbędne jest dla ustalenia faktycznej **siły rynkowej** konkretnego przedsiębiorcy (lub przedsiębiorców), którzy stosują praktyki ograniczające konkurencję (Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, Komentarz, pod red. prof. Tadeusza Skoczego, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2009, s. 208).

Art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie (...) rynek właściwy definiuje jako rynek towarów, które ze względu na swe przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na rodzaj oraz właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. Zgodnie z ukształtowanymi poglądami doktryny i orzecznictwem, rynek właściwy wyznacza rynek w ujęciu produktowym (towar) i rynek w ujęciu geograficznym (terytorium). Poszczególne ujęcia rynku właściwego są w realiach sprawy niniejszej następujące :

A) Rynek właściwy w ujęciu produktowym

Rynek w ujęciu produktowym obejmuje te wszystkie towary, które są uznawane przez konsumentów za wzajemnie wymienne lub substytucyjne ze względu na ich właściwości, ceny i przeznaczenie, przy czym towarem, zgodnie z art. 4 pkt 7 ustawy o ochronie (...), są nie tylko rzeczy, ale m.in. również usługi. Rynek właściwy w ujęciu produktowym wyznaczony jest według stosowania wąskich kryteriów segmentacji takiego rynku. Kryteria te muszą wynikać z obiektywnych parametrów towarów, mających zasadniczy wpływ na ich zakup przez nabywców. W każdej sprawie są nimi przede wszystkim przeznaczenie i parametry użytkowe. Cechy te pozwalają nabywcom łatwo identyfikować towary, odróżniać od siebie i ewentualnie traktować jako bliskie substytuty.

Niniejsza sprawa dotyczy kwestii warunków odpłatnego przejmowania przez Gminę urządzeń wodociągowych. Podstawą prawną takiego działania jest art. 49 ust. 2 k.c. i art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.), zwanej dalej również „ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu (...)”.

Odpłatne przejmowanie urządzeń wodociągowych, będące przedmiotem niniejszego postępowania, należy uznać za jeden z elementów *tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i odpowiedniej jakości wody, niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków* oraz *zasad ochrony interesów odbiorców usług* (art. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu...). Konstrukcja powołanego wyżej art. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...) wskazuje, iż powyższe *tworzenie warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i odpowiedniej jakości wody, niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków* jest elementem szerszego procesu, określanego mianem „zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków”. Ustawa zawiera ustawowe definicje ww. usług. Zgodnie z art. 2 pkt 20 i pkt 21 powyższe określenia oznaczają :

- zbiorowe odprowadzanie ścieków – działalność polegającą na odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków, prowadzoną przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne;
- zbiorowe zaopatrzenie w wodę - działalność polegającą na ujmowaniu, uzdatnianiu i dostarczaniu wody, prowadzoną przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne.

Na podstawie analizy przepisów ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków można zatem przyjąć, iż Gmina organizując ww. usługi działa – w

ujęciu przedmiotowym - na lokalnym rynku organizacji zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Rynek ten obejmuje takie zasadnicze kategorie jak :

a) zasady zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, do których zaliczyć należy m.in. :

- określenie trybu zawarcia i głównych postanowień umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków,
- zasady budowy i finansowania przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych,
- zasady budowy i finansowania innych urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych,
- zasady odcięcia dostaw wody lub zamknięcia przyłączy kanalizacyjnych,
- nadzór nad jakością wody przeznaczoną do spożycia przez ludzi,
- inne,

b) zasady udzielania zezwoleń na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków oraz uchwalanie regulaminu,

c) zasady ustalania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków,

d) zasady zatwierdzania taryf oraz zasady rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

Zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków jest zadaniem własnym gminy. Powyższe wynika wprost zarówno z art. 3 ust. 1 ww. ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...) jak również z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U z 2013 r., poz. 594). W sprawie niniejszej Gmina nie wykonuje samodzielnie usług dostawy wody i odprowadzania ścieków lecz zapewniła ich realizację poprzez powierzenie ich wykonywania spółce gminnej, tj. Zakładowi Gospodarki Komunalnej sp. z o.o., jednakże samodzielnie organizuje wykonanie tych usług, zapewniając przede wszystkim infrastrukturę techniczną (w szczególności urządzenia wodociągowe).

A zatem należy zauważyć, iż faktycznym towarem w sprawie niniejszej są usługi organizacji zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, które nie posiadają substytutów.

W konsekwencji organ antymonopolowy uznał, że rynkiem właściwym w ujęciu produktowym jest lokalny rynek organizacji zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

B) Rynek właściwy w ujęciu geograficznym

Niezbędnym elementem rynku właściwego jest jego wymiar geograficzny, oznaczający konieczność wskazania obszaru, na którym warunki konkurencji, mające zastosowanie do określonych towarów są jednakowe dla wszystkich konkurentów. Z uwagi na technologię dostarczania wody (siecią wodociągową) i odprowadzania ścieków (siecią kanalizacyjną) rynek w aspekcie geograficznym wyznaczany jest przez znajdującą się na terenie Gminy sieć wodną i kanalizacyjną. Należy przy tym zaznaczyć, że odbiorcy ww. usług nie mają alternatywnego źródła zaopatrzenia poza wpięciem się do sieci wodno-kanalizacyjnej należącej do ww. przedsiębiorcy.

Pojęcie alternatywnego źródła zaopatrzenia nie obejmuje swoją treścią możliwości zaspokojenia potrzeb zaopatrzeniowych we własnym zakresie. Aby nowe źródło zaopatrzenia mogło być uznane za alternatywne w stosunku do posiadanych, musi ono spełniać wymóg natychmiastowej dostępności, bez ponoszenia nakładów inwestycyjnych (Wyrok SOKiK z dnia 31 maja 2000 r., sygn. akt XVII Ama 44/00).

Takie alternatywne źródło dostaw wody i odbioru ścieków w oparciu o sieci wodociągowe i kanalizacyjne dla odbiorców z terenu Gminy Oborniki Śląskie nie występuje, wobec czego organ antymonopolowy uznał za rynek właściwy w ujęciu geograficznym obszar Gminy Oborniki Śląskie.

A zatem rynkiem właściwym w niniejszej sprawie, jest lokalny rynek organizacji usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Oborniki Śląskie.

Należy podnieść, iż w postanowieniu nr RWR 17/14 o wszczęciu postępowania w niniejszej sprawie, rynek właściwy został określony w ujęciu przedmiotowym jako „lokalny rynek zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków”, zaś w sentencji decyzji jako „lokalny rynek organizacji usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków”. Prezes Urzędu wskazuje na dopuszczalność takiego działania, odwołując się w tym zakresie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2004 r. (Sygn. akt III SK 32/04, LEX nr 440864.), zgodnie z którym : „*art. 84 § 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie wymaga, aby określenie rynku właściwego musiało nastąpić już w postanowieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego. Co więcej, zwykle przesłanka ta stanowi dopiero przedmiot ustalenia w tym postępowaniu, a więc przy udziale strony*”. Należy zaakcentować, iż dokonana korekta określenia rynku w ujęciu przedmiotowym nie zmienia jego istoty, ma jedynie na celu bardziej precyzyjne jego określenie w kontekście powoływanej wyżej ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

3.4. Status przedsiębiorcy

Przedmiotem niniejszego postępowania są praktyki dotyczące nadużywania pozycji dominującej przez przedsiębiorcę (art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie...). Definicja legalna pojęcia „*przedsiębiorca*” zawarta jest w art. 4 ustawy o ochronie (...). Zgodnie z art. 4 pkt 1 ilekroć w ww. ustawie jest mowa o przedsiębiorcy - rozumie się przez to m.in. osobę prawną organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zarzuty postawione w niniejszej sprawie dotyczą postępowania Gminy, jako podmiotu organizującego usługi zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz dysponującego niezbędną do tego infrastrukturą wodociągową.

Jak wskazano to wcześniej, zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty, między innymi w zakresie wodociągów, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych należy do zadań własnych Gminy, określonych w art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym*. Również ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu (...), w art. 3 ust. 1 stanowi, że zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków jest zadaniem własnym gminy.

Zarówno orzecznictwo Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jak i doktryna zgodnie uznają, że do działalności publicznej gminy w zakresie zaspokajania potrzeb wspólnoty, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy *o samorządzie gminnym* - o ile wywołuje skutki praktyk monopolistycznych - ustawa o ochronie (...) ma zastosowanie . W konsekwencji należy przyjąć, że Gmina – jako osoba prawna - posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, gdyż organizuje usługi o charakterze użyteczności publicznej w zakresie zbiorowego dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

W tym stanie rzeczy należy uznać Gminę Oborniki Śląskie za przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit a) ustawy o ochronie (...).

3.5. Uprawdopodobnienie zarzutu naruszenia art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...).

3.5.1. Przesłanki zastosowania art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...) oraz art. 12 – wprowadzenie.

Przepis art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie (...) stanowi, iż jeżeli w toku postępowania antymonopolowego zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych we wniosku lub będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu – że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 6 lub 9 ustawy lub w art. 81 lub 82 Traktatu WE, a przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców, któremu jest zarzucane naruszenie tego zakazu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę lub związek przedsiębiorców do wykonania tych zobowiązań.

Art. 12 ust. 2 ww. ustawy o ochronie (...) stanowi, iż w decyzji, o której mowa w ust. 1 Prezes Urzędu może określić termin wykonania tych zobowiązań, natomiast ust. 3 ww. przepisu stanowi, iż w decyzji, o której mowa w ust. 1 Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

W przedmiotowym postępowaniu postawiono Gminie zarzut naruszenia art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...), zaś w toku postępowania Gmina zobowiązała się do wyeliminowania tego naruszenia, przedstawiając szereg szczegółowych propozycji w tym zakresie.

W opinii organu antymonopolowego przyjęte przez Gminę zobowiązanie zmierza do usunięcia opisanego wyżej naruszenie art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W myśl art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów warunkiem nałożenia przez organ antymonopolowy na przedsiębiorcę zobowiązania zmierzającego do zapobieżenia naruszeniom, o którym mowa w art. 6 lub 9 ustawy antymonopolowej jest uprawdopodobnienie naruszenia ww. przepisów na podstawie m.in. okoliczności sprawy lub informacji będących podstawą do wszczęcia postępowania z urzędu. W związku z tym, dla zastosowania art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zachodzi w przedmiotowej sprawie konieczność uprawdopodobnienia naruszenia przez Gminę przepisów ww. ustawy poprzez rozważenie wszystkich przesłanek określonych w art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w odniesieniu do postawionego jej zarzutu.

Istota praktyki ograniczającej konkurencję, zakazanej art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie (...), sprowadza się do nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Ogólny zakaz wyrażony w ust. 1 art. 9 precyzuje m.in. jego ust. 2 pkt 6 wskazując przykładową możliwość jego naruszenia, polegającą na narzucaniu przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści. Aby zatem uznać praktykę z art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...) za ograniczającą konkurencję, przedsiębiorca musi spełnić przesłanki w postaci :

- posiadanie pozycji dominującej
- narzucania warunków umów kontrahentowi,
- uciążliwego charakteru tych warunków umów,
- osiągnięcia nieuzasadnionych korzyści przez przedsiębiorcę.

3.5.2. Pozycja dominująca

Zgodnie z normą art. 9 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie (...) zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku. Zatem istotne znaczenie w sprawie ma określenie, czy podmiot, przeciwko któremu prowadzone jest postępowanie antymonopolowe, posiada taką pozycję na rynku. Definicję legalną pojęcia „*pozycja dominująca*” zawiera art. 4 pkt 10 ustawy o ochronie (...). Zgodnie z powołanym przepisem pod tym pojęciem rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%. W sprawie niniejszej Gmina posiada pozycję dominującą na lokalnym rynku organizacji usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na jej obszarze, gdyż nie spotyka się na nim z efektywną konkurencją. Dodać wypada, iż jedynie Gmina posiada niezbędne kompetencje ustawowe, umożliwiające jej organizowanie ww. usług. Należy do tych kompetencji zaliczyć m.in. :

- wydawanie zezwoleń na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków (art. 16 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków),
- przyrzeczenie wydania ww. zezwolenia (tzw. promes - art. 17c ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków),
- cofanie ww. zezwoleń (art. 18a ust. 1 i 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków),
- sprawowanie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w zakresie zgodności wykonywanej działalności z udzielonym zezwoleniem (art. 18e ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków),
- uchwalanie przez radę gminy regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków (art. 19 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków),
- zatwierdzanie taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków w drodze uchwały rady gminy (art. 24 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków),
- inne.

Podobnych kompetencji ustawowych nie posiada, poza Gminą, żaden inny podmiot. W związku z powyższym Prezes Urzędu stwierdził, iż na tak zakreślonym rynku właściwym (lokalnym rynku organizacji usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Oborniki Śląskie) Gmina posiada pozycję dominującą.

3.5.3. Narzucanie warunków umów kontrahentowi

Do uprawdopodobnienia praktyki zakazanej art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...) konieczne jest spełnienie przesłanki w postaci narzucania warunków umów kontrahentowi.

Narzucanie warunku ma miejsce wówczas, gdy dominant, wykorzystując sytuację przymusową kontrahenta, wynikającą z braku alternatyw na rynku, wymusza na nim określone zachowania. Bez znaczenia w takim przypadku jest, że w sferze cywilnoprawnej dochodzi do złożenia zgodnego oświadczenia woli stron, gdyż dla bytu praktyki nie jest konieczne zawarcie umowy (E. Modzelewska-Wąchal. Ustawa o ochronie konkurencji i

konsumentów. Komentarz. Twigger. Warszawa 2002, strona 117-118; podobnie również Sąd Antymonopolowy w wyroku z 22.10.2001 r. sygn. akt XVII Ama 122/00).

Istota ww. przesłanki polega na postawieniu przez przedsiębiorcę posiadającego pozycję dominującą drugiej strony w sytuacji przymusowej. Przymusowość owej sytuacji polega z kolei na tym, że *kontrahent dominanta staje przed wyborem między zawarciem umowy na – uciążliwych dla siebie – warunkach dominanta, a niezawarciem umowy i wynikającym stąd brakiem możliwości zaspokajania potrzeb własnych lub swoich klientów* (Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, praca zbiorowa pod red. Tadeusza Skoczego, Wydawnictwo C. H. BECK, Warszawa 2009, s. 691).

W ocenie organu antymonopolowego, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uprawdopodobnia fakt narzucania osobom, które chcą przekazywać odpłatnie Gminie urządzenia wodociągowe, warunku w postaci odpłatności za przejmowane sieci wodociągowe na poziomie 1 zł/mb. Jak wynika to z postanowienia o wszczęciu postępowania RWR nr 17/14, sprawa dotyczy narzucania niekorzystnych warunków przejmowania urządzeń wodociągowych w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*. Zgodnie z definicją legalną tego pojęcia (tj. „urządzenia wodociągowe”), są to ujęcia wód powierzchniowych i podziemnych, studnie publiczne, urządzenia służące do magazynowania i uzdatniania wód, sieci wodociągowe, urządzenia regulujące ciśnienie wody. Są to zatem urządzenia inne, aniżeli przyłącza wodociągowe, których obowiązek finansowania w granicach własnej nieruchomości obciąża inwestora. Zgodnie z ww. ustawą, inwestor nie ma obowiązku finansowania budowy urządzeń wodociągowych w rozumieniu jej art. 2 pkt 16, gdyż obowiązek ten obciąża co do zasady właściciela sieci, tj. w niniejszym wypadku - Gminę.

Pomimo tego, jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, podpisanie protokołów negocjacji i umów przedwstępnych, zawierających zobowiązanie inwestora do przekazania wybudowanych urządzeń wodociągowych w cenie 1 zł/mb sieci plus VAT, było warunkiem wydania inwestorowi warunków technicznych o przyłączenie. W konsekwencji podpisanie tych dokumentów stanowiło warunek zawarcia z inwestorem umowy o zaopatrzenie w wodę i/lub odprowadzanie ścieków. Wynika stąd wniosek, iż inwestor nie miał praktycznie żadnego wyboru, odczucie ew. braku zgody na warunki Gminy, gdyż alternatywą ich nie przyjęcia było w praktyce odcięcie go od zaopatrzenia w wodę.

Dodać należy, iż bez założenia wymuszania na inwestorach podpisywania umów w zakwestionowanej przez organ antymonopolowy treści, nie sposób racjonalnie wy tłumaczyć rażącej rozbieżności pomiędzy wartością urządzeń wodociągowych a ostateczną ceną ich nabycia przez Gminę – i to nawet przy założeniu, iż uzyskują oni korzyść w postaci uchylecia obowiązku utrzymania i konserwacji tych urządzeń.

Reasumując, w ocenie organu antymonopolowego uprawdopodobnione zostało spełnienie przesłanki art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...) w postaci narzucania warunków umowy.

3.5.4. Uciążliwy charakter warunków umów

Uciążliwość warunków umowy powinna być oceniana w kontekście celu, jakiemu mają służyć kwestionowane przez organ antymonopolowy postanowienia umowy (wyrok SN z 1 kwietnia 2004 r., III SK 24/04). Nie może być bowiem uciążliwy warunek, który jest niezbędny do osiągnięcia celu umowy (Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, praca zbiorowa pod red. Tadeusza Skoczego, Wydawnictwo C. H. BECK, Warszawa 2009, s. 695) W ocenie organu antymonopolowego taka sytuacja nie ma miejsca w niniejszej sprawie.

Oceniając spełnienie ww. przesłanki w realiach niniejszej sprawy, należy w pierwszej kolejności rozważyć kwestię istnienia obowiązku zawarcia przez Gminę umowy odpłatnego przejęcia urządzeń wodociągowych.

A) Obowiązek zawarcia przez Gminę umowy odpłatnego przejęcia urządzeń wodociągowych.

W myśl art. 31 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...) osoby, które wybudowały z własnych środków urządzenia wodociągowe i urządzenia kanalizacyjne, mogą je przekazywać odpłatnie gminie lub przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu na warunkach uzgodnionych w umowie. Celem tego przepisu jest uregulowanie stosunków finansowych i własnościowych powstałych nawet na wiele lat przed wejściem w życie tej ustawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2004 r. sygn. akt II CK 225/04). Z powołanego przepisu wynika, że prawo wyboru przez inwestora kontrahenta, jest ograniczone wskutek istniejącego stanu własnościowego urządzeń (sieci) na terenie gminy. Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 16 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...) urządzenia wodociągowe obejmują ujęcia wód powierzchniowych i podziemnych, studnie publiczne, urządzenia służące do magazynowania i uzdatniania wód, sieci wodociągowe oraz urządzenia regulujące ciśnienie wody. *Przepis art. 31 ZaopatrzWodU (czyli ustawy o zaopatrzeniu...), zamieszczony w rozdziale zawierającym przepisy przejściowe, jednoznacznie rozstrzyga o możliwości przekazania istniejących urządzeń gminie lub przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu, niezależnie od daty ich wybudowania i sposobu korzystania przed przekazaniem. Celem tego przepisu jest uregulowanie stosunków własnościowych i finansowych istniejących także przed wejściem w życie ustawy. Każdy kto wybudował wskazane w art. 31 ZaopatrzWodU urządzenia może (...) korzystać z uprawnienia do ich przekazania, a gmina lub przedsiębiorstwo mogą odmówić przejęcia tego urządzenia tylko, wówczas gdy nie odpowiada ono właściwym parametrom technicznym określonym w odrębnych przepisach. Nałożony obowiązek zawarcia umowy o odpłatnym przekazaniu omawianych urządzeń stanowi ograniczenie zasady wolności umów (art. 353¹ KC) w odniesieniu do gminy lub przedsiębiorstwa będących naturalnymi monopolistami. Strony zachowują jednakże swobodę kształtowania treści umowy w odniesieniu do tytułu prawnego, na podstawie którego zobowiązany do zawarcia umowy podmiot będzie eksploatował określone urządzenia stanowiące element jego sieci. Artykuł 21 ust. 1 ZaopatrzWodU potwierdza możliwość korzystania przez przedsiębiorstwo - z innych niż własność - tytułów prawnych. Przesądając o obowiązku odpłatnego przejęcia urządzenia ustawa nakłada, na zobowiązany do zawarcia umowy, podmiot obowiązek poniesienia ciężaru finansowego wynikającego z dokonanego przejęcia* (wyrok Sądu Najwyższego z 2 lipca 2004 r. sygn. akt II CK 420/03). W wyroku z dnia 29 czerwca 2004 r. sygn. akt II CK 404/03 Sąd Najwyższy podkreślił, iż *osobie, która z własnych środków wybudowała urządzenia wodociągowe lub kanalizacyjne przysługuje roszczenie o ich odpłatne nabycie przez gminę.*

Linia orzecznicza konsekwentnie odmawiająca przerwania na inwestorów prywatnych obowiązku sfinansowania budowy sieci wodociągowej i kanalizacyjnej występuje również w orzecznictwie sądów administracyjnych. Orzecznictwo sądów administracyjnych kwestionuje np. prawną dopuszczalność przerwania w regulaminach dostarczania wody i odprowadzania ścieków na odbiorców (inwestorów) kosztów budowy sieci. Przykładowo można powołać tezę wyroku WSA w Gorzowie Wielkopolskim (wyrok z 5 grudnia 2006 r. II SA/Go 432/06), zgodnie z którą sprzeczna z treścią art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2001 r. Nr 72, poz. 747 ze zm.) jest treść regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, w którym

nałożono na odbiorcę, za jego zgodą, obowiązek wybudowania urządzeń wodociągowych i/lub kanalizacyjnych z własnych środków.

Należy podnieść, iż Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2011 r. sygn. akt III CZP 26/11 podzielać pogląd odnośnie obowiązku przejęcia urządzeń wodnych i kanalizacyjnych, upatruje tego obowiązku w znowelizowanym art. 49 ust. 2 k.c. Zgodnie z ww. przepisem *Osoba, która poniosła koszty budowy urządzeń, o których mowa w § 1, i jest ich właścicielem, może żądać, aby przedsiębiorca, który przyłączył urządzenia do swojej sieci, nabył ich własność za odpowiednim wynagrodzeniem, chyba że w umowie strony postanowiły inaczej. Z żądaniem przeniesienia własności tych urządzeń może wystąpić także przedsiębiorca.*

Nie ulega zatem wątpliwości, iż z literalnej wykładni normy przede wszystkim art. 49 § 2 k.c., art. 31 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu (...), jak również orzecznictwa, wynika obowiązek poniesienia ciężaru finansowego przejęcia urządzeń wodociągowych przez Gminę.

Wyraźnie należy przy tym rozróżnić kwestię rozliczenia budowy urządzeń wodociągowych od rozliczenia budowy przyłączy, która to kwestia została odmiennie uregulowana w ww. ustawie. Zgodnie z jej art. 15 ust. 2, budowa przyłączy wodociągowo - kanalizacyjnych jest bowiem obowiązkiem osoby ubiegającej się o przyłączenie do sieci. Dla odróżnienia od urządzeń wodociągowych należy wskazać, iż użyte w ustawie określenie przyłącze wodociągowe stanowi odcinek przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług wraz z zaworem za wodomierzem głównym (art. 2 pkt 6).

Treść art. 15 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...) stanowi, że realizację budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego urządzenia pomiarowego zapewnia na własny koszt osoba ubiegająca się o przyłączenie do sieci. Odbiorca usług odpowiada także za zapewnienie niezawodnego działania posiadanych instalacji oraz przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych. *Zatem, w aktualnym stanie prawnym przyłącze wodociągowe i kanalizacyjne wybudowane ze środków własnych, przez osobę ubiegającą się o przyłączenie do sieci, stanowi własność tej osoby, chyba że umowa zawiera inne postanowienia w tym przedmiocie* (wyrok Sądu Najwyższego z 2 lipca 2004 r. sygn. akt II CK 420/03).

Tak więc, jak podkreśla to m.in. utrwalone orzecznictwo SN, osoby, które wybudowały urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, mogą korzystać z uprawnienia do ich przekazywania, a gmina lub przedsiębiorstwo mogą odmówić przejęcia tego urządzenia tylko wówczas, gdy nie odpowiada ono właściwym warunkom technicznym określonym w odrębnych przepisach. Ustawodawca nie przesądził, na podstawie jakiego tytułu prawnego ma nastąpić odpłatne przejęcie urządzeń zastrzegając jedynie, że odpłatne przekazanie następuje na warunkach uzgodnionych w umowie. Ustawodawca wskazał przy tym na elastyczność takiej podstawy dla określenia wzajemnych praw i obowiązków stron, związanych z nabyciem tytułu prawnego do urządzeń i w jego następstwie rozliczeń poniesionych nakładów. *Swoboda kształtowania treści umowy pozwala stronom na ustalenie tytułu prawnego, na podstawie którego gmina lub przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne będzie eksploatowało określone urządzenie, stanowiące element jego sieci. Artykuł 21 ust. 1 ustawy potwierdza możliwość korzystania przez przedsiębiorstwo z innych niż własność tytułów prawnych. Uprawnienia do tych urządzeń mogą mieć charakter prawnorzeczowy, jak i obligacyjny (użytkowanie, najem, leasing). W świetle brzmienia art. 31 omawianej ustawy nie może budzić wątpliwości, że na gminę (przedsiębiorstwo) nałożony został ustawowy obowiązek zawarcia wskazanej w tym przepisie umowy. Stanowi ona zdarzenie cywilnoprawne, będące - z mocy ustawy - podstawą powstania stosunku zobowiązaniowego między inwestorem, który poniosł koszty budowy urządzenia*

wodociągowo-kanalizacyjnego, a gminą (przedsiębiorstwem). Poza nakazem zawarcia umowy ustawa przesądziła o obowiązku odpłatnego przejęcia urządzeń ze wskazaniem podmiotu zobowiązanego do poniesienia ciężaru finansowego, będącego następstwem dopełnienia tego obowiązku. Niewykonanie tego zobowiązania przesądza o roszczeniu uprawnionego z tytułu niewykonania zobowiązania, co pozwala na przyjęcie, że jest to odpowiedzialność *ex contractu* (art. 471 k.c.) – wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2003 r. sygn. akt II CK 40/02.

Zatem nie ulega wątpliwości, iż w razie wybudowania za zgodą Gminy urządzeń wodociągowych przez prywatnych inwestorów byłaby ona zobowiązana do poniesienia ciężaru finansowego ich przejęcia. W niniejszej sprawie Gmina zdecydowała się na odpłatne przejęcie urządzeń wodociągowych, chociaż odpłatność ta jest symboliczna. Faktem notoryjnie znanym organowi antymonopolowemu jest, iż odpłatne przejmowanie przedmiotowych urządzeń na podstawie umów kupna – sprzedaży jest najpowszechniejszą metodą realizacji obowiązku wynikającego z art. 49 § 2 k.c. i art. 31 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...) – vide ustalenia zawarte w decyzji Prezesa UOKiK nr RWR 40 /2009 z dnia 23 grudnia 2009 r.

Reasumując ten wątek rozważań należy w konkluzji stwierdzić, iż na Gminie ciąży obowiązek zawarcia umowy odpłatnego przejęcia urządzeń wodociągowych, przy czym treść stosunku prawnego pozostawiona została przez ustawodawcę swobodnej decyzji stron.

B) Istota uciążliwego charakteru umów

Uciążliwość warunków umów można oceniać w aspekcie obiektywnym i subiektywnym (wyrok Sądu Antymonopolowego z 6.11.2000 r., XVII Ama 8/00). Przyjmuje się, iż przy ustalaniu kwestii uciążliwości umów „należy kierować się wyłącznie obiektywną uciążliwością” (Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, praca zbiorowa pod red. Tadeusza Skoczego, Wydawnictwo C. H. BECK, Warszawa 2009, s. 693). Warunki uciążliwe w znaczeniu obiektywnym to warunki „stanowiące obiektywną uciążliwość, które nie byłyby możliwe do wynegocjowania w warunkach istnienia konkurencji” (wyrok Sądu Antymonopolowego XVII Ama 72/00).

W orzecznictwie w odniesieniu do określenia obiektywnej uciążliwości warunku przyjmuje się dwa poglądy. Zgodnie z pierwszym podkreśla się m.in., iż „uciążliwe warunki obiektywne polegają na zastrzeżeniu w umowie świadczeń o charakterze nieekwiwalentnym (wyrok SN I CSK 454/06; wyrok SN I CSK I CKN 1466/00; wyrok SN z 27.5.1998 r. i in.).

Inna linia orzecznictwa i doktryny za uciążliwy warunek umowy uznaje każdy warunek oznaczający dla jednej ze stron umowy ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju (np. wyrok Sądu Antymonopolowego z 20.06.2001 r. , XVII Ama 90/00 i wyrok tegoż sądu z 15.11.2001 r. XVII Ama 78/99). Ustalenia te powinny być dokonywane według kryteriów obiektywnych (Stanisław Gronowski, Ustawa antymonopolowa. Komentarz; Wydawnictwo C.H. Beck 1996 r. s.135). Należałoby tutaj w szczególności rozważyć, czy w hipotetycznej sytuacji istnienia wolnej konkurencji, i tym samym swobody kształtowania przez obie strony treści umowy, przedsiębiorca byłby w stanie wynegocjować kwestionowane postanowienie umowy (Stanisław Gronowski, Polskie Prawo Antymonopolowe, zarys wykładu, Wydawnictwo Zrzeszenia Prawników Polskich, Warszawa 1998, s. 146-147).

W sprawie niniejszej należy podkreślić, że uciążliwość warunku umowy została uprawdopodobniona co najmniej w odniesieniu do jej oceny według kryterium nieekwiwalentności.

Posługując się tym kryterium oceny należy stwierdzić, iż narzucenie inwestorom (osobom fizycznym i prawnym), chcącym wybudować urządzenia wodociągowe, obowiązku przyszłego ich przekazania za symboliczną złotówkę za 1 mb sieci wraz z obowiązkiem zrzeczenia się roszczeń o zapłatę w pozostałym zakresie – obiektywnie narusza ekwiwalentność świadczeń.

Jak ustalono w toku postępowania administracyjnego, Gmina narzucała inwestorom w *umowach przedwstępnych o przyłączenie* postanowienia o ustaleniu odpłatności za te urządzenia w wysokości 1 zł za 1 mb wybudowanej sieci wodociągowej.

Należy wskazać, iż przedmiotowemu zobowiązaniu tych osób nie odpowiadają równoważące je zobowiązania Gminy. Przejmowanie przez Gminę urządzeń wodociągowych w cenie 1 zł za 1mb sieci nie stanowi ekwiwalentu nakładów poniesionych przez inwestorów i stanowi w istocie przerzucenie na nich finansowych obowiązków Gminy w zakresie budowy sieci wodociągowych. Gmina narzucając kwestionowane postanowienia umowy, czyniła to wykorzystując swoją niekwestionowaną przewagę kontraktową nad inwestorami. Wprawdzie utrwalone już orzecznictwo sądowe (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2003 r. sygn. akt II CK 40/02) stoi na stanowisku, iż niewykonanie zobowiązania odpłatnego przejęcia urządzeń przesądza o możliwości sądowego dochodzenia roszczeń – to jednak w istocie nie stanowi to liczącej się alternatywy. Powodem jest głównie obowiązek zapłaty kosztów procesu, tj. kosztów sądowych (opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości przedmiotu sporu – art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – j.t. z 2010 r. Dz. U. Nr 90, poz. 594 ze zm.) oraz kosztów zastępstwa procesowego, co przy znacznej wartości spornych urządzeń stanowi barierę finansową znacząco mogącą utrudnić dochodzenie roszczeń przed sądem. Istotną rolę odgrywa także stosunkowo długi czas ew. procesów sądowych, wymagających np. opracowania stosownych opinii odnośnie stanu i wartości podlegających przejęciu urządzeń przez biegłych sądowych.

Biorąc powyższe pod uwagę należy zająć stanowisko, zgodnie z którym w warunkach swobody kształtowania przez obie strony treści umowy, przedsiębiorca (Gmina) nie byłby w stanie wynegocjować kwestionowanych postanowień umowy.

W konsekwencji należy uznać za udowodnioną drugą przesłankę zastosowania art. 9 ust. 2 pkt 6, tj. uciążliwego charakteru warunków umów.

3.5.5. Nieuzasadnione korzyści

Osiągnane przez dominującego przedsiębiorcę nieuzasadnione korzyści są odpowiednikiem uciążliwych warunków umów narzuconych kontrahentowi. W relacjach ekwiwalentności wzajemnych świadczeń uczestników umowy nieuzasadnione korzyści określają sytuację korzystniejszą od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju. Nieuzasadnione korzyści powinny być osiągnięte kosztem kontrahenta i pozostawać w normalnym związku przyczynowym z narzuconymi kontrahentowi uciążliwymi warunkami umowy (Stanisław Gronowski, Polskie Prawo Antymonopolowe, zarys wykładu, Wydawnictwo Zrzeszenia Prawników Polskich, Warszawa 1998, s. 147, Stanisław Gronowski, Ustawa antymonopolowa. Komentarz; Wydawnictwo C.H. Beck 1996 r. s.136).

Narzucenie uciążliwego warunku umowy może zostać uznane za praktykę ograniczającą konkurencję w rozumieniu art. 9 ust. 2 pkt 6 tylko wówczas, gdy warunek ten będzie przynosił dominantowi korzyść, która dodatkowo będzie nieuzasadniona (wyrok Sądu Antymonopolowego XVII Ama 91/00). Pojęcie korzyści należy interpretować szeroko, jako „ogół interesów oraz pozytywnych następstw mieszczących się w kategorii związku przyczynowego i gospodarczego (wyrok SN I CKN 702/97) - Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, praca zbiorowa pod red. Tadeusza Skoczego, Wydawnictwo C. H. BECK, Warszawa 2009, s. 697).

W orzecznictwie przyjmuje się, że do naruszenia art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...) przez przedsiębiorcę nie jest konieczne faktyczne uzyskanie nieuzasadnionych korzyści. Za wystarczającą uznano samą możliwość uzyskania nieuzasadnionych korzyści w przyszłości (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie VI ACa 196/06; wyrok Sądu Antymonopolowego XVII Ama 1/00; wyrok Sądu Antymonopolowego XVII Ama 91/00).

W niniejszej sprawie korzyścią, którą odnosi Gmina, jest wartość zaoszczędzonych środków finansowych, odpowiadająca wartości roszczeń z tytułu wartości przejmowanych urządzeń wodociągowych. Nie ulega wątpliwości iż uprawdopodobniony został fakt potencjalnego co najmniej uzyskania korzyści przez Gminę tym bardziej, iż zobowiązała się ona w umowach przedwstępnych do przejmowania sieci wodociągowych w cenie 1 zł/mb przy koszcie rynkowym ich budowy wynoszącym od 120 zł do 150 zł za mb. Jednocześnie korzyści te uznać należy za nieuzasadnione. Zgodnie z poglądami doktryny, korzyści wówczas są nieuzasadnione, jeżeli na tle umowy stwarzają przedsiębiorcy sytuację korzystniejszą, aniżeli taka, która odzwierciedla ekwiwalentność w danym i podobnych stosunkach umownych (E. Modzelewska-Wąchal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Twigger. Warszawa 2002, strona 119). Jak już wskazano wcześniej ekwiwalentność umowy została naruszona, a zatem osiągnięte przez Gminę kosztem kontrahentów korzyści, uznać należy za nieuzasadnione.

Prezes Urzędu zaliczył przedmiotową praktykę Gminy do **praktyk eksploatacyjnych**. Praktyki te nie ingerują jako takie w funkcjonowanie mechanizmu konkurencji, tak jak praktyki antykonkurencyjne, lecz polegają na czerpaniu korzyści z faktu ograniczenia konkurencji na rynku. *W przypadku praktyk eksploatacyjnych celem lub skutkiem działań przedsiębiorców jest naruszenie przede wszystkim innych niż konkurencyjne interesów uczestników rynku poprzez wykorzystywanie przez przedsiębiorców istniejącej nad kontrahentami przewagi.(...)* (Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, praca zbiorowa pod red. Tadeusza Skoczego, Wydawnictwo C. H. BECK, Warszawa 2009, s. 619).

Reasumując, uprawdopodobniona została również ostatnia przesłanka zastosowania art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...), tj. osiągania przez Gminę nieuzasadnionych korzyści.

Z powyższego względu Prezes Urzędu stwierdził w pkt I. Decyzji, iż uprawdopodobnione zostało stosowanie przez Gminę zarzucanej jej praktyki ograniczającej konkurencję z art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...)

4. Zastosowanie art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Źródłem zarzucanej Gminie praktyki jest stosowana wobec wszystkich inwestorów *umowa przedwstępna o przyłączenie* (i związany z nią protokół negocjacji). Umowa ta narzuca im wynagrodzenie za przekazywane Gminie urządzenia w wysokości 1 zł za 1 mb wybudowanej sieci wodociągowej.

Gmina zobowiązała się w toku postępowania do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, poprzez opracowanie i wprowadzenie w życie nowych zasad odpłatnego przejmowania urządzeń wodociągowych, których częścią będzie nowy wzór „Umowy przedwstępnej” i protokołu negocjacji warunków umów przedwstępnych dotyczących budowy oraz przekazania sieci wodociągowej, wprowadzając szczegółowo przez nią opisane rozwiązania szczegółowe.

Należy uznać, że przyjęte przez Gminę rozwiązania są równoznaczne z podjęciem działań zmierzających do zapobieżenia uprawdopodobnionym w toku niniejszego postępowania naruszeniom art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...). Z uwagi na powyższe, istnieje możliwość skorzystania z instrumentu prawnego przewidzianego art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jako, że przedsiębiorca przejawiał inicjatywę mającą na celu eliminację działań powodujących naruszenie prawa, celowa i uzasadniona jest akceptacja propozycji Gminy. Jednocześnie Prezes Urzędu wyznaczył termin 30 dni od daty uprawomocnienia się nin. decyzji na wykonanie nałożonych na Gminę zobowiązań, uwzględniając w tym względzie jej wnioski.

Stosownie do art. 12 ust. 3 ww. ustawy *W decyzji, o której mowa w ust. 1 Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorstwo obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu wykonania zobowiązań.* Zgodnie z tym przepisem, Gmina została zobowiązana do złożenia w terminie 50 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania, przy czym sprawozdanie powinno zawierać:

- informację o dacie wprowadzenia w życie dokumentów (wzór „Umowy przedwstępnej” wzór protokołu negocjacji), zawierającego nowe zasady odpłatnego przejmowania urządzeń wodociągowych,
- poświadczone za zgodność z oryginałem w trybie art. 51 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów dokumenty zawierające ww. zasady oraz akty wewnętrzne właściwych organów Gminy wprowadzające ww. dokumenty w życie,
- informację o realizacji zobowiązania do przeprowadzenia ponownych negocjacji z inwestorami wysokości wynagrodzenia za przeniesienie na Gminę prawa własności urządzeń wodociągowych (zawierającej daty zaproszenia do negocjacji, ilość inwestorów, którzy do nich przystąpili, kopie protokołów negocjacji oraz ew. aneksów do zawartych umów).

Stąd należało orzec jak w punkcie II sentencji decyzji.

Organ antymonopolowy nie nałożył na Gminę kary pieniężnej. Art. 12 ust. 4 ustawy o ochronie (...) stanowi bowiem, iż w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 10 i 11 oraz art. 106 ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 7 (dotyczy orzekania co do istoty sprawy w przypadku uchylecia decyzji Prezesa Urzędu).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w petitum.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie

dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu.

Otrzymuje :

Gmina Oborniki Śląskie

Urząd Gminy

ul. Trzebnicka 1

55 – 120 Oborniki Śląskie